

حسین فیروزه کارگردان فیلم کوتاه «مرخ»:

به استقبال جهان خیال انگیز فیلمسازان بومی برویم

حسین فیروزه کارگردان فیلم کوتاه «مرخ» از آثار راه یافته به بخش داستانی چهل و یکمین جشنواره فیلم کوتاه تهران درباره این اثر توضیح داد: «مرخ» نام درختی است که اهالی بومی منطقه‌ای در شمال خراسان این نام را برای آن انتخاب کرده‌اند. در باورهای کهن این منطقه این درخت بسیار ارزشمند و حتی مقدس است. عمر این درخت در منطقه ما به حدود ۳۵۰۰ سال می‌رسد.

وی افزود: ما زمانی جنگل‌هایی انبوه از درخت مرخ را در ناحیه خود داشتیم اما امروز چند تک درخت از آن باقی مانده است. فیلم من درباره اهمیت این درخت در باور مردم آن منطقه است و متأسفانه چون تکثیر این درخت به صورت مصنوعی غیرممکن است، این درخت به شدت در معرض انقراض هم قرار دارد.

این کارگردان گفت: این فیلم کوتاه را در خرداد ماه همین امسال یعنی ۱۴۰۳ در منطقه حفاظت شده‌ای در شهرستان شیروان مقابل دوربین بردیم. علت حفاظت شده بودن این منطقه هم همین نکته است که بزرگ‌ترین زیستگاه درخت مرخ در جهان محسوب می‌شود. به همین دلیل هم فیلم را در این منطقه ساختیم.

فیروزه افزود: فیلم درباره دغدغه‌های محیط‌بانی است که در همین منطقه مورد اشاره خدمت می‌کند و همه هم و غم‌اش پیدا کردن راهی برای تکثیر درخت مرخ است. از آنجایی که این درخت زود آتش می‌گیرد، متأسفانه گردشگران در آن منطقه از آن به عنوان هیزم استفاده می‌کنند. همین حجم از آسیب به درختان مرخ باعث دغدغه این محیط‌بان شده و می‌خواهد راهی برای تکثیر این درخت پیدا کند. این کارگردان سینمای کوتاه در ادامه گفت: خوشبختانه چند سالی می‌شود که انجمن سینمای جوانان ایران در زمینه توجه هم‌زمان به ژانر و موضوعات بومی پیش قدم شده است. فارغ از این نکته، پرداختن به موضوع درخت مرخ، از پیش‌تر هم دغدغه من بود تا بتوانم بخشی از باورهای مردم منطقه‌ای که در آن زندگی می‌کنم را به تصویر درآورم. همین شرایط باعث انگیزه من برای ساخت این فیلم کوتاه شد.

وی افزود: معتقدم غیر از فیلمسازان بومی، هیچ فیلمساز دیگری در کشور نمی‌توانست درخت مرخ را بشناسد و درباره آن فیلم بسازد. ما این فیلم را در فضایی بومی و در سبک رئالیسم جادویی ساختیم.

کارگردان «مرخ» درباره راه بانی این فیلم به چهل و یکمین جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت: انتظارم این است که همان‌طور که در فراخوان این جشنواره اعلام شد، همگی به استقبال جهان خیال انگیز فیلمسازان بومی برویم. کاش این رویکرد در داوری‌ها هم لحاظ شود تا در سال‌های بعد شاهد توجه بیشتر و جدی‌تر به این مقوله باشد. باید این نکته را هم مد نظر داشته باشند که امکانات ما در مناطق، از امکانات موجود در تهران بسیار کمتر است و این مورد سختی‌هایی را به همراه می‌آورد.

وی در پایان گفت: ما در منطقه خودمان یک شهید محیط‌زیستی داشتیم که اتفاقاً در راه حفاظت از درخت مرخ به شهادت رسید. یاد این شهید، همواره در مسیر دشوار ساخت این فیلم همراه ما بود و به من انگیزه بسیاری داد که هر طور شده این فیلم را به سرانجام برسانم.

مطلوبی به سرانجام برسانیم.

نیما عبدالعظیمی کارگردان فیلم کوتاه اهلی:

دنیای فانتزی مرا به آرامش می‌رساند

نیما عبدالعظیمی کارگردان فیلم کوتاه «اهلی» از آثار راه یافته به بخش داستانی چهل و یکمین جشنواره فیلم کوتاه تهران درباره این اثر گفت: من متولد سال ۷۹ در سنندج هستم و فیلم «اهلی» دومین فیلم کوتاه من محسوب می‌شود. این اثر حدود ۲۰ دقیقه است و اولین رونمایی اش در جشنواره فیلم کوتاه تهران است. هنوز عرضه بین‌المللی این فیلم را آغاز نکرده‌ایم اما پیش از این فیلم در شورت لیست چهاردهمین جشن ایسفا هم حضور داشت.

وی درباره ایده فیلم کوتاه خود گفت: این اثر به نوعی در سبک رئالیسم جادویی و فانتزی تعریف می‌شود. داستان آن درباره مردی است که کباب‌فروشی بسیار دارد و شبی که از سر کار به خانه باز می‌گردد، با بزغاله‌ای جادویی مواجه می‌شود.

این کارگردان ادامه داد: دغدغه من درباره سینما و فیلمسازی، این است که باید بتوانیم مخاطب را از زندگی روتین خود بیرون بکشیم. از این منظر می‌توان گفت فیلم کوتاه «اهلی» محصول همین دغدغه من است. در مرحله نوشتن فیلمنامه این فیلم، وقتی متن کامل شد احساس کردم به آن چیزی که در درونم به آن بسیار نزدیک بودم رسیده‌ام. امروز هم فیلمنامه‌ای در دست نگارش دارم به نام «وحشی» و تمایل دارم آن را هم در همین ژانر و سبک بسازم. گویی این سبک فیلمسازی، از نظر روحی و روانی مرا به آرامش می‌رساند.

وی افزود: اینکه در سینمای ایران بسیاری از فیلم‌ها به سمت روایت‌های اجتماعی رفته است هم مزید بر علت شد که به سمت این جنس فیلمسازی بروم. احساس می‌کنم گاهی همین زندگی روزمره را در سینما باز تولید می‌کنیم اما وقتی پای رئالیسم جادویی به میان می‌آید، مخاطب بیشتر می‌تواند با آن همراه شود.

عبدالعظیمی درباره وجه تمایز فیلم خود هم گفت: داستان «اهلی» به نوعی یک قصیده بومی است که سینه‌به‌سینه به ما رسیده است. داستان «مرد آزما» در خیلی از فرهنگ‌ها وجود دارد. اینکه یک حیوان جادویی در یک جاده تاریک و خلوت، در مسیر انسان‌ها ظاهر می‌شود. این قصه در بسیاری از فرهنگ‌ها وجود دارد اما جذابیت آن برای من این بود که گویی یک داستان بومی را، مدرنیزه و امروزی می‌کنند. به نوعی می‌توان گفت با یک ژانر بومی مواجه هستیم.

کارگردان «اهلی» درباره حضور فیلم کوتاه خود در چهل و یکمین جشنواره تهران، توضیح داد: به نظرم بزرگ‌ترین اتفاقی که می‌تواند برای فیلمسازان ایران و خانواده فیلم کوتاه ایران رخ دهد، حضور در همین رویداد است. جشنواره فیلم کوتاه تهران یک پل ارتباطی میان همه فیلمسازان سینمای کوتاه در سراسر ایران است. این جشنواره می‌تواند محملی برای برقراری ارتباط میان فیلمسازان باشد تا تجربیات خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند.

وی افزود: این اولین دوره است که در جشنواره تهران حضور دارم و خدا را شاکرم که با دومین فیلمم این شانس را داشتم تا در این رویداد حضور داشته باشم. واقعا هم بابت این اتفاق خوشحالم.

به عقیده من موسیقی در خیلی از صحنه‌ها به پیشبرد داستان کمک کرد. این کارگردان در پایان گفت: من فیلم «بدرود پاریس» را به مادرم تقدیم می‌کنم زیرا سال‌های سال به من کمک کرد و همراه بود. همچنین از تک تک عوامل این فیلم که بی‌منت کنار من بودند، تشکر می‌کنم. محمدرسول صفری، سید مرتضی قدیری، آذین فهیمی و ستین خان محمدی بازیگران این فیلم کوتاه هستند.

در خلاصه داستان «بدرود پاریس» که اثری اجتماعی، فانتزی است، آمده است: بابک به همراه پسرش افشین که یک نوجوان هجده ساله سندروم دان است؛ تصمیم گرفته‌اند تا به فرانسه مهاجرت کنند و حالا طبق قوانین این کشور برای گرفتن ویزای افشین با چالش رو به رو می‌شوند.

حسین ترک‌جوش، کارگردان فیلم کوتاه سرباز

مطالعه، درچه‌ای به دنیای سینمای جهانی است

فیلم کوتاه «سرباز» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی حسین ترک‌جوش، محصول باشگاه فیلم رویداد و محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که به بخش ویژه «کتاب و سینما» در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران راه یافته است. این فیلم که جزو فیلم‌های کوتاه اقتباس شده از یک ماجرای واقعی است به سوژه‌های خاص در فضای ملت‌بند دهه ۶۰ می‌پردازد.

حسین ترک‌جوش در یادداشتی درباره این فیلم نوشته است: انگیزه اصلی من از ساخت این فیلم ناشی از یک خلأ بود که در سینمای ایران احساس می‌کردم. وی افزود: به ندرت فیلمی دیده‌ام که به طور مستقیم به خرمشهر و رویدادهای پرتلاطم آن دوره از جنگ ایران و عراق اشاره کند. این شهر با تمام قهرمانی‌ها و تراژدی‌هایش یک منبع داستانی غنی و شایسته توجه بیشتر است. من معتقدم که باید از این قصه‌های ملت‌بند برای خلق آثار تأثیرگذار استفاده شود و به همین دلیل تصمیم گرفتم فیلمی در این زمینه بسازم.

این کارگردان فیلم کوتاه تأکید کرد: یکی از ضروری‌ترین اقدامات برای هر فیلمساز، به روز نگه داشتن دانش و ایده‌ها از طریق مطالعه است. فیلمسازها باید خود را با خواندن کتاب‌ها، مقالات و حتی رمان‌های مختلف به روز کنند. مطالعه، درچه‌ای است به دنیای سینمای جهانی که می‌تواند به فیلمسازان کمک کند تا ذهن خود را باز نگه دارند و با روندهای نوین سینما همگام شوند. در این مسیر، کتابخوانی نه تنها منبع الهام است، بلکه به تقویت خلاقیت و ارتقای سطح آگاهی و تحلیل فیلمسازان کمک می‌کند.

ترک‌جوش ادامه داد: ساخت فیلمی در ژانر دفاع مقدس، آن هم در مدت زمانی کوتاه، تجربه‌ای چالش‌برانگیز اما بسیار ارزشمند بود. این پروژه نه تنها نیاز به درک عمیقی از وقایع تاریخی داشت، بلکه از نظر فنی هم پیچیدگی‌های زیادی داشت. استفاده هم‌زمان از جلوه‌های ویژه بصری و میدانی برای جذابیت دوچندانی داشت. ترکیب این دو عنصر به من کمک کرد تا واقعیت‌های جنگ را به شکل ملموسی به تصویر بکشم. وی که بزرگ‌ترین چالش در این فیلم را محدودیت زمانی فیلمبرداری دانسته و گفت: اما با تلاشی بی‌وقفه و حمایت تیم حرفه‌ای که داشتم، توانستیم این چالش را پشت سر بگذاریم و فیلم را با کیفیت